

[Indenrigsministeren.]

ud fra det ærede Medlems Synspunkter, at det, det ærede Medlem her nævnte, overhovedet kun kan komme til at gælde et eller to Amter, og vel at mærke selvfølgelig kun Amter, som i Forvejen har en ganske overordentlig ringe Ejendomsbeskatning, medens Forholdet for alle de andre vil være dette, at hvis Amtsraadene anser de nuværende økonomiske Forhold for at være saadan, at der bør overføres mere paa Indkomsterne, end der i Øjeblikket er overført paa dem, vil de have Frihed til at handle derefter i højere Grad, end det under den gældende Lovgivning er muligt.

Det ærede Medlem sagde, at det Punkt i Lovforslaget, hvorved der bevaredes en vis Gammelskat paa Bygningerne, var han ikke glad for; han troede, denne Bestemmelse vilde komme til at virke uheldigt. Men det er nu en Gang saadan, at naar man vil et Maal, maa man ogsaa ville Midlerne. Netop den Bestemmelse, som det ærede Medlem talte om, er Grundlaget for, at man kan gennemføre en Lovgivning, hvorved der ikke sker nogen Forskydning mellem de forskellige Erhverv, og jeg ved ikke, om det ærede Medlem kan finde en anden Form derfor. Jeg tror det ikke. Konsekvensen af det ærede Medlems Opfattelse vilde i og for sig være, at man aldrig kunde gaa til at ændre Grundlaget for Ejendomsbeskatningen, aldrig kunde naa til et retfærdigere Grundlag, fordi man derved maa gennemføre Bestemmelser, der ændrer de bestaaende Forhold. Men det er jo netop Formaalet. Man kan ikke baade skabe retfærdigere Forhold og alligevel ingen Ændringer foretage.

Overfor Venstres ærede Ordfører vil jeg i øvrigt gerne sige, at jeg tror, at Forskellen mellem hans Opfattelse og Regeringens med Hensyn til Ejendomsbeskatningen i det hele er følgende, at Venstre — det gælder ogsaa det konservative Parti, saa vidt jeg har forstaaet — forlanger en permanent Nedsættelse af Ejendomsbeskatningen i al Fremtid uden Hensyn til kommende Konjunkturer, medens Regeringspartierne siger, at vi er ganske indforstaaet med, at der ved Ejendomsbeskatningen bør tages Hensyn til de skiftende økonomiske Forhold, medens man ikke kan gaa til en permanent Nedsættelse uden Hensyn til, hvorledes Forholdene i al Fremtid vil arte sig. Det er det, der har givet sig Udslag i Forskelligheden i de Forslag, der er fremsat fra Oppositionens Side, og dem, der er fremsat fra vor Side.

Som det bedste Eksempel herpaa nævner jeg, hvad der er sket i det sidste Aar,

det store Kriseaar for Landbruget. I det Aar har Oppositionspartierne forlangt gennemført en Nedsættelse af Ejendomsskatterne med 50 til 60 pCt. Samtidig har Regeringen foreslaaet og gennemført, at Amtsskatterne nedsattes med mellem 9 og 10 Millioner, hvoraf 3 Millioner ydedes som Tilskud til Medicinaludgifterne i Fjor og mellem 6 og 7 Millioner til Slettelse af den sidste Rate af Amtsejendomsbeskatningen. Dernæst er der i Form af Krisehjælp ydet en Nedsættelse af Landbrugets Byrder paa 48 Millioner, altsaa i alt i dette Aar en Nedsættelse af Landbrugets Byrder paa saadant noget som 58 Millioner. Landbrugets Ejendomsbeskatning er under normale Forhold 53 Millioner; det vil sige, at der af Regeringspartierne er gennemført en Lettelse af Landbrugets Byrder det sidste Aar paa betydeligt mere end det, som den samlede Ejendomsbeskatning i Landbruget andrager. Men Lettelsen er ganske vist og heldigvis gennemført efter et andet Princip end det, Oppositionspartierne er Tilhængere af, gennemført paa en saadan Maade, at de vanskeligt stillede indenfor Landbruget fik en endnu langt større Lettelse af deres Byrder end det, deres Ejendomsbeskatning androg, medens andre indenfor Landbruget, som var bedre stillet, selvfølgelig ikke har kunnet opnaa saa stor Lettelse.

Enhver vil da se, at der ved den Politik, Regeringspartierne har gennemført, er ydet en Lettelse i Byrderne for det mest kriseramte Landbrug, der langt overstiger, hvad Oppositionspartierne har stillet Forslag om. Og med Hensyn til Gennemførelsen af permanente Lovbestemmelser foreligger der nu for Rigsdagen, som jeg nævnte i min Forelæggelsestale, Lovforslag, som tager Sigte paa at gøre Ejendomsbeskatningen mere bevægelig efter de skiftende Forhold. Det gælder det Forslag, der i Folketinget er fremsat af Finansministeren om Sikring af en hurtigere à jour-Føring af Ejendomsvurderingen. Det gælder de Bestemmelser, jeg her i Tinget har foreslaaet indsat i Landkommunalloven, om, at man indenfor Kommunalbestyrelsen skulde have Adgang til at gøre Forholdet mellem Personbeskatning og Ejendomsbeskatning mere bevægelig. Det gælder endelig den Del af det foreliggende Forslag, der indeholder Bestemmelserne om Amtsbeskatningen, hvorved Amterne faar Adgang til, naar der er Anledning dertil, at overføre Dele af Amtskommunens Behov til Indkomsterne efter Statsindkomstskattereglerne. Det er mit Standpunkt, at man ikke skal gennemføre en Nedsættelse af Ejendomsskatterne i al